

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
1999 Πρωτ. ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 3
2000 Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 3
18.151
10/10/13

10/10/2013

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Για την κυβερνητική στρατηγική αποχαλίνωσης της ανεργίας και της διάλυσης της προστασίας της εργασίας, ως άρρητος ενδιάμεσος στόχος της εσωτερικής υποτίμησης των Μνημονίων.

Το ύψος της ανεργίας στη χώρα μας δεν έχει ιστορικό προηγούμενο και σημειώνει συνεχή άνοδο. Έφθασε στο 27,4% και στους 1.355.237 άνεργους κατά το πρώτο τρίμηνο του 2013, σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία και ορισμούς, έναντι 26,0% του προηγούμενου τριμήνου και 22,6% του αντίστοιχου τριμήνου του 2012.

Το πραγματικό μέγεθος της ανεργίας και της υποαπασχόλησης ανέρχεται σε 30-33%, δηλαδή σε περίπου 1.700.000 συμπολίτες μας, λαμβανομένης υπόψη της λεγόμενης κρυφής και μη στατιστικά καταγεγραμμένης ανεργίας, που αποκλείει χιλιάδες συμπολίτες μας που δεν καταγράφονται κατά τη διάρκειά της, ως άνεργοι.

Για να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος της αναντιστοιχίας της επίσημης ανεργίας σε σχέση με την πραγματική, θα πρέπει να δούμε, το τι εννοούν οι μνημονιακές κυβερνήσεις ως εργαζόμενο πολίτη.

Ο ορισμός του Απασχολούμενου σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία είναι:

- Τα άτομα ηλικίας 15 ετών και άνω τα οποία την εβδομάδα αναφοράς είτε εργάστηκαν έστω και μία ώρα με σκοπό την αμοιβή ή το κέρδος, είτε εργάστηκαν στην οικογενειακή επιχείρηση, είτε δεν εργάστηκαν, αλλά είχαν μια εργασία ή επιχείρηση από την οποία απουσίαζαν προσωρινά.

Ένας τέτοιος ορισμός που θεωρεί εργαζόμενο κάποιον/α που δουλεύει μια (1) ώρα την εβδομάδα αποτελεί θράσος και στοχευμένη διαχρονική τακτική για την πλασματική μείωση του αριθμού των πραγματικών ανέργων.

Ενδεικτικά αποκλείει:

✓

- Όποιον έχει παραιτηθεί από την προσπάθεια ανεύρεσης εργασίας ή δεν αναζήτησε εργασία τον τελευταίο μήνα.
- Όποιον υποαπασχολείται σε μια εργασία, που μέχρι πρότινος ήταν η «δεύτερή» του εργασία.
- Όποιον εργάζεται σε οικογενειακή επιχείρηση ως βοηθός.
- Όποιον παρακολουθεί πρόγραμμα κατάρτισης, είναι μαθητευόμενος ή εκπαιδευόμενος υπάλληλος.
- Τον ελεύθερο επαγγελματία που δηλώνει ότι βρίσκεται σε «διακοπές» ή δεν εργάστηκε στην επιχείρησή του, λόγω έλλειψης πελατείας ή έχει βάλει λουκέτο αλλά δεν μπορεί να πτωχεύσει.

Αυτός ο αριθμός των ανέργων στην Ελλάδα δεν είναι φυσιολογικός, ούτε αναμενόμενος. Υποδηλώνει μια βαθύτερη διεργασία εν εξελίξει• μια μαζική εκκαθάριση της εργασίας στο φόντο της καπιταλιστικής κρίσης, ώστε να συμπίεστούν οι απαιτήσεις της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας και να αυξηθούν τα κέρδη του κεφαλαίου. Πιο πρακτικά, ο αριθμός των ανέργων υποδηλώνει την κατάρρευση των προσδοκιών, των ονείρων, των σχεδίων της ζωής και της ελπίδας για τους πραγματικούς ιδιοκτήτες της χώρας αυτής. Καθηλώνει την χώρα και τους ανθρώπους της στο περιθώριο, ώστε να εκπληρωθούν οι στόχοι του Μνημονίου, που ταυτίζουν την ευημερία της χώρας με τα κέρδη του κεφαλαίου, περιορίζοντας την εργασία ως έναν απλό συντελεστή παραγωγής και ρίχνοντας ταυτόχρονα, τις κοινωνίες στην βαρβαρότητα του 19ου αιώνα.

Η ανεργία αποτελεί τον κυρίαρχο παράγοντα της εν εξελίξει οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής ισοπέδωσης του ελληνικού λαού. Είναι ένα οργανικό υπό-προϊόν της εσωτερικής υποτίμησης που εμποδώνουν τα μνημόνια στο όνομα του κεφαλαίου, ελληνικού και διεθνούς.

ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ: Αν η ανεργία μαστίζει την χώρα στις παραγωγικές ηλικίες, η ανεργία των νέων μέχρι 24 χρονών έχει μετατραπεί σε πραγματικό εφιάλτη. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το 62,5% των νέων και το 68% των γυναικών έως 24 χρονών που ανήκουν στο εργατικό δυναμικό, είναι άνεργοι (δηλαδή έξι στους δέκα) και συντηρούνται από τους γονείς τους ή φεύγουν προς αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό. Η μαζική και αυξανόμενη φυγή της νέας γενιάς από την χώρα μας, συνιστά πισωγύρισμα ιστορικών διαστάσεων, μια “εθνική καταστροφή” που δεν μοιάζει να απασχολεί κανένα στην κυβέρνηση της “εθνικής σωτηρίας”.

Το βασικό χαρακτηριστικό που ενοποιεί σήμερα τη νέα γενιά είναι η έλλειψη προοπτικής, ως απότοκο του εγκλωβισμού των νέων ανθρώπων στη γκρίζα ζώνη μεταξύ της επισφάλειας και της ανεργίας.

Οι νέοι/ες βρίσκονται μπροστά σε μία συνολική επίθεση στους όρους ζωής τους.

Αμφισβητείται το δικαίωμά τους στη μόρφωση, στη δουλειά, στην πρόσβαση στο αγαθό του πολιτισμού. Έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με μία σειρά αποκλεισμών.

Η ανασφάλιστη εργασία αποτελεί τον κανόνα. Υπάρχει μια συνολική αδυναμία σχεδιασμού ζωής σε ένα πλαίσιο που να υπερβαίνει την απλή διαχείριση της καθημερινότητας. Η ανεργία έχει μετατραπεί σε έναν πολύ ισχυρό μηχανισμό που διαλύει τα όνειρα των νέων ανθρώπων, με σημαντικές αρνητικές ψυχολογικές επιπτώσεις. Οποιαδήποτε έννοια εργασιακής ασφάλειας έχει καταρρεύσει,

οποιαδήποτε εκδοχή ευρωπαϊκού κοινωνικού κεκτημένου χάνεται. Η νεολαία σήμερα αντιμετωπίζεται σαν πλεονάζον προσωπικό σε μία επιχείρηση υπό εκκαθάριση, με την έκρηξη της μετανάστευσης να αποτελεί και δείκτη των παραπάνω αδιεξόδων.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η κυβέρνηση ανακοίνωσε προγράμματα κατάρτισης για να καταπολεμήσει την ανεργία 45.000 νέων ως 29 χρονών στο 2013 και 75.000 μέσα στο 2014

- Με επίδομα κατάρτισης 5€ (μεικτά) ανά ώρα κατάρτισης δηλαδή 400€ για τις 80 ώρες εκπαίδευσης.
- Με 5-6 μήνες εργασίας σαν “καταρτιζόμενος”, με 400 ευρώ το μήνα για απόφοιτους Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και 460 ευρώ το μήνα, πτυχιούχους ΑΕΙ/ΤΕΙ. Δηλαδή με μισθούς πολύ πιο κάτω και από αυτόν τον μειωμένο και αντισυνταγματικό κατώτατο μισθό των 486 Ευρώ
- Με καλυμμένο τον “μισθό” και τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές για την επιχείρηση - “φορέα κατάρτισης”.
- Με καλυμμένες τις ασφαλιστικές εισφορές εργαζόμενου και εργοδότη από το κράτος, σε περίπτωση που θα υπογραφεί σύμβαση εργασίας για 6 μήνες.
- Με ιατροφαρμακευτική κάλυψη και επιπλέον ασφαλιστική κάλυψη έναντι ατυχήματος μόνο για τη διάρκεια της εκπαιδευτικής πρακτικής άσκησης.
- Με πάγωμα της ιδιότητας του καταρτιζόμενου ως ανέργου, καθώς θα είναι ωφελούμενος.
- Χωρίς Άδεια, δώρα, σωματείο, ασφάλιση, ένσημα, σύνταξη.

Με κυβερνητική πρωτοβουλία δηλαδή, μονιμοποιείται το νέο πλαίσιο αποδοχών και δικαιωμάτων των εργαζομένων, με την νέα γενιά να αποτελεί το πειραματόζωο καθώς και τον πολιορκητικό κριό της επικράτησης του νέου μοντέλου εργαζόμενου-φτωχού σε όλη την κοινωνία, ως παράδειγμα για τους λαούς της Ευρώπης.

Η μνημονιακή συγκυβέρνηση τοποθετείται για την ανεργία σαν να πρόκειται για ένα φαινόμενο πέρα και έξω από την αρμοδιότητα και τον έλεγχο της. Μένει στην γενική περιγραφή της και στην ανέξοδη καταδίκη της, σαν να πρόκειται για κάποιο εξωτερικό σοκ που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει και αποφεύγει να εμβαθύνει και να αναλύσει το φαινόμενο.

Διανύουμε τον 4ο χρόνο συνεχούς αύξησης των ανέργων και η Κυβέρνηση αρνείται ακόμα και σήμερα να δώσει μια πειστική απάντηση στο γιατί η ανεργία στην χώρα μας έχει ξεπεράσει αυτή των ΗΠΑ από το μεγάλο Κραχ του 1929-1933 (31%) και στο γιατί συναγωνιζόμαστε χώρες σε εμφύλιο ή πολεμική σύρραξη.

Η μνημονιακή κουστωδία αρνείται να απαντήσει στο γιατί μια κυβέρνηση που ανέλαβε καθήκοντα τον Ιούνιο με την καταπολέμηση της ανεργίας να αποτελεί κεντρικό της στόχο, κατάφερε να την αυξήσει πάνω από το 24,4%, (το ποσοστό ανεργίας τον Ιούνιο του 2012) και τους 1.216.410 ανέργους να τους φτάσει στους 1.550.000 (27,2%), ανερχόμενη στην πρώτη θέση στην Ευρωζώνη και ξεπερνώντας στο εν τω μεταξύ και την Ισπανία.

Υπάρχουν κάποιες ελάχιστες φορές στις οποίες η κυβέρνηση αναγκάζεται να αναφερθεί στην ανεργία• μια από αυτές αποτελεί η αποστροφή της ομιλίας του Υπουργού Ανάπτυξης κ. Χατζηδάκη στην ομιλία του στην ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ. Σε αυτήν αναφέρει χαρακτηριστικά: “Η κυβέρνηση αυτή είναι αποφασισμένη να απενοχοποιήσει την επιχειρηματικότητα, που την θεωρεί βασική προϋπόθεση για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας.”

Α) Στην κατεύθυνση της “απενοχοποίησης” της επιχειρηματικότητας, η κυβέρνηση τον τελευταίο χρόνο έχει προχωρήσει στις εξής ενέργειες:

- Εξαφάνιση του όρου “πλήρης και σταθερή εργασία», ως καταστατική υποχρέωση της πολιτείας, από τις νέες προσλήψεις και από την συλλογική μνήμη.
- Μειώσεις μισθών, υπερωριών, αποδοχών, συνολικού πλαισίου
- Εκρηκτική αύξηση άμεσης-έμμεσης φορολογίας
- Ορισμός από την κυβέρνηση του κατώτατου μισθού
- Κατάργηση και διάλυση των κλαδικών συμβάσεων, εισαγωγή των «Ενώσεων Προσώπων» για την αντικατάσταση των σωματείων από εργοδοτικές ενώσεις-σφραγίδες
- Απελευθέρωση απολύσεων και μείωση αποζημιώσεων
- Μείωση του αφορολόγητου ώστε να συμπεριλαμβάνει χαμηλόμισθους και τους δικαιούχους του επιδόματος ανεργίας
- Έκρηξη της αδήλωτης, μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας με ανάλογη αποδυνάμωση των ασφαλιστικών ταμείων
- Διάλυση του μηχανισμού ελέγχου της προστασίας της εργασίας και των παράνομων απολύσεων (ΣΕΠΕ, ΙΚΑ, ΟΑΕΔ κτλ)
- Άρνηση ρύθμισης/διαγραφής χρεών-δανείων-τιμολογίων ΔΕΚΟ των ανέργων καθώς και άρνηση στην δωρεάν πρόσβαση των ανέργων σε ΜΜΜ, υγειονομική περίθαλψη και πολιτισμό.
- Εύκολη διέξοδο πτώχευσης στους επιχειρηματίες και αποφυγής πληρωμών δεδουλευμένων στους εργαζόμενους μέσω του άρθρου 99
- Ολοκληρωτική παύση των δημοσίων επενδύσεων
- Συνεχής κατάργηση οργανικών θέσεων σε υγεία-παιδεία και ουσιαστική παύση προσλήψεων
- Δέσμευση για 12.500 απολύσεις από το Δημόσιο, με 2.500 να πραγματοποιούνται μέσα στο 2013

Και τόσα άλλα μέτρα κατά του κόσμου της βιοπάλης, τα οποία περιγράφονται σε όλα τα Μνημόνια που η κυβέρνηση έχει υπογράψει και σε όλες τις συμφωνίες που έχει κάνει με τον κόσμο του Κεφαλαίου.

Κάθε δέσμη μέτρων όμως αναδεικνύει και τον πραγματικό στόχο.

Τα μνημονιακά μέτρα αποτελούν τα μέσα για ένα σκοπό.

Η μαζική και μακροχρόνια ανεργία δεν είναι παρά ένας από τους βασικούς, πλην άρρητους, στόχους των Μνημονίων.

Τα αδίστακτα ταξικά μέτρα που η κυβέρνηση έχει πάρει, τεκμηριώνουν στέρεα το εξής απλό συμπέρασμα: Η μαζική ανεργία αποτελεί άρρητο πλην κρίσιμο ενδιάμεσο στόχο των μνημονίων, κομβικό για την επικράτηση του σχεδίου της εσωτερικής υποτίμησης των μισθών, των συντάξεων, των ασφαλιστικών ταμείων, της παιδείας, της υγείας, του συνολικού βιοτικού επιπέδου του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας.

Η ανάγκη προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας στα χαμηλότερα επίπεδα που η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση επιτάσσει, πραγματοποιείται στις πλάτες της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, με τα κέρδη των Ομίλων και των μεγάλων επιχειρήσεων να αυξάνουν δυναμικά, μαζί με τις τιμές που ακόμα και σήμερα τραβάν την ανηφόρα.

Η εσωτερική υποτίμηση αποφεύγει να αναμετρηθεί με τα κέρδη και τις τιμές και δεν πρόκειται για αστοχία ή λάθος. Πρόκειται για σχέδιο.

Δεν μπορεί να είναι λάθος ή αστοχία μια συνεχιζόμενη πολιτική από τις κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά, που πέτυχαν την απογείωση της επίσημης ανεργίας από 11,2% σε 27% μέσα στα τρία χρόνια του μνημονίου. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επανειλημμένα υπογραμμίσει ότι η αλματώδης άνοδος της ανεργίας δεν αποτελεί απλά παράπλευρη απώλεια της τεράστιας ύφεσης που παράγουν οι εφαρμοζόμενες μνημονιακές πολιτικές, αλλά συνειδητό ενδιάμεσο στόχο, ώστε να αποδυναμωθεί ολοσχερώς η διαπραγματευτική δύναμη των μισθωτών έναντι του κεφαλαίου και να καταστεί διαρκής και μόνιμη η δραματική συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και των μισθών που έχουν θεσμοθετηθεί. Το σχέδιο της μνημονιακής συγκυβέρνησης είναι απλό: **Η πτώση του ιστορικού ορίου των αναγκών των εργαζομένων**, μέσω της διάλυσης οποιουδήποτε δικαιώματος κατακτήθηκε τα τελευταία 150 χρόνια από το κεφάλαιο και η επαναχάραξη μιας νέας πραγματικότητας άγριου ανταγωνισμού και ανασφάλειας στο κοινωνικό σώμα.

B) Το υπόδειγμα της άνεργης ανάκαμψης και η διαχείριση της ανεργίας μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και των mini jobs.

Σύμφωνα με τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς και τη λογική των Μνημονίων, η ανεργία θα αρχίσει να απορροφάται – με κάποια χρονική υστέρηση – μέσω της ανάκαμψης της οικονομίας, η οποία θα προκύψει από την ανάπτυξη που θα προέλθει από τις ιδιωτικές επενδύσεις του εγχώριου και ξένου κεφαλαίου, όποτε θεωρηθεί επαρκής, η μείωση του κόστους εργασίας για τα προσδοκώμενα κέρδη τους. Μέχρι σήμερα, όμως, δεν προβλέπονται για τα επόμενα χρόνια άλλες επενδύσεις, πέραν των εξαγορών δημοσίων ακινήτων και επιχειρήσεων, οι οποίες όχι μόνο δεν θα προσθέσουν στο παραγωγικό δυναμικό της χώρας, αλλά το οδηγούν με τις μειώσεις προσωπικού στην συρρίκνωσή του. Ακόμη και όποιες νέες θέσεις εργασίας τυχόν προκύψουν σε αυτό το πλαίσιο, θα υπακούουν στη νέα μνημονιακή πραγματικότητα που έχει μετατρέψει την εργασία σε σύγχρονη δουλεία, με μισθούς κάτω από το όριο της επιβίωσης.

Η ανάπτυξη λοιπόν, που θα προκύψει, θα είναι εντός του υποδείγματος της άνεργης ανάκαμψης. Μια ανάκαμψη που τοποθετείται στο 2015 και θα στηρίζεται για να πραγματοποιηθεί στην διαχείριση της μαζικής ανεργίας και στην διάλυση της προστασίας της εργασίας. Σε αυτό το πλαίσιο τοποθετούνται τα προγράμματα “κατά της ανεργίας” που προωθεί η κυβέρνηση, τα οποία εξαντλούνται στην επικοινωνιακή διαχείριση και στην κοροϊδία των ανέργων. Τα κοινωφελή προγράμματα στους δήμους και περιφέρειες, τα voucher για νέους ως 29 χρονών, το σχέδιο δράσης για τη νέα γενιά, οι 400.000 θέσεις εργασίας για οικογένειες χωρίς εργαζόμενους, αποτελούν όλα παραλλαγές 5-6 μηνών προγραμμάτων κατάρτισης όπου σε αυτά θα σφραγίζεται από το κράτος ο νέος συσχετισμός δύναμης μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας (μισθοί, δικαιώματα, ασφάλιση, ένσημα, περίθαλψη, σύνταξη σωματείο). Δεν θα αναγνωρίζεται καν εργασιακή σχέση άλλα η ιδιότητα του ωφελούμενου.

Συμπληρωματικά με τα παραπάνω έρχεται και η λογική της «μικρο-απασχόλησης» μέσω του θεσμού των mini jobs, μιας εκδοχής stage για τον ιδιωτικό τομέα, πολύ χειρότερη από όλες όσες έχουν προκύψει ως σήμερα. Η κυβέρνηση με τον γνωστό και χλιοπαιγμένο τρόπο των διαρροών, των δηλώσεων διάψευσης και της εν τέλει «αναγκαστικής» αποδοχής των αντεργατικών μέτρων, προχωρά σε αυτό το ανατριχιαστικό εργοδοτικό μέτρο αυτή την περίοδο. Τα mini jobs, θα δίνουν τη δυνατότητα στους εργοδότες, να απασχολούν εργαζόμενους με μέσο μηνιαίο μισθό 350 ευρώ, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι, όπως συμβαίνει στις κανονικές μορφές απασχόλησης, να πληρώσουν εισφορές για την κρατική ασφάλιση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και τα συνταξιοδοτικά των εργαζομένων, ενώ συνήθως δεν αναφέρουν καν ανώτατο όριο εργάσιμων ορών. Η ύπαρξη του καθεστώτος των Mini jobs, που δοκιμάστηκε με «επιτυχία» επί χρόνια στην γερμανική εργατική τάξη, θα βοηθήσει στην απόλυτη συμπίεση των μισθών των εργαζομένων και θα αποτελέσει το εργασιακό πρότυπο της «Νέας Ελλάδας».

Άλλοθι για αυτή την ολοκληρωτική ταξική επίθεση στους συνολικούς όρους αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, αποτελεί . . η υψηλή ανεργία!

Ωστόσο, η ανεργία δεν αντιμετωπίζεται, όταν η κυβέρνηση συνεχίζει τις πολιτικές της χαριστικής επιδότησης των μεγάλων επιχειρήσεων για δημιουργία ανακυκλούμενων θέσεων εργασίας, που παύουν να υπάρχουν όταν σταματά η επιδότησή τους από τον ΟΑΕΔ, ο οποίος ικανοποιεί τον θεσμικό του ρόλο στο . . 2% των πολιτών που του απευθύνονται, αναζητώντας εργασία. Ούτε με παροχή αναπτυξιακών κινήτρων στις επιχειρήσεις χωρίς καμία δέσμευσή τους να δημιουργήσουν συγκεκριμένο αριθμό νέων θέσεων εργασίας. Ούτε με τα προγράμματα μερικής (6ωρα) και προσωρινής (πεντάμηνα) εργασίας στη λεγόμενη κοινωφελή εργασία με μισθούς μικρότερους από τον κατώτερο εγγυημένο μισθό. Οι πολιτικές αυτές διαχείρισης και όχι αντιμετώπισης της ανεργίας λειτουργούν ως ένας τεράστιος μηχανισμός ανακύκλωσης των ανέργων σε ένα ολοένα συρρικνωμένο όγκο θέσεων εργασίας, αφού η εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών αυξάνει κατά εκατοντάδες χιλιάδες το συνολικό αριθμό των προς ανακύκλωση ανέργων. Το πιθανότερο είναι ότι και αυτή η στατιστική μείωση που η κυβέρνηση πασχίζει να εμφανίσει για να δείξει ότι ενεργεί κατά την ανεργίας θα μείνει όνειρο.

Γ) Η κυβέρνηση ως εργοδότης: Το παράδειγμα της ΕΡΤ

Η κυβέρνηση αναδεικνύει το τελευταίο διάστημα μια πρωτοφανή λογική κοινωνικού κανιβαλισμού, στο πλάι του φθαρμένου κοινωνικού αυτοματισμού: Εφ' όσον προχωρούν – λόγω της ενεργής στήριξης της κυβέρνησης - οι απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, θα πρέπει να απολύονται και στον δημόσιο! Μια αντι-κοινωνική λογική, απότοκο μιας διεστραμμένης πρόσληψης της έννοιας της κοινωνικής δικαιοσύνης στην εξαθλίωση. Η εξίσωση και η διασπορά της φτώχειας και της ανεργίας μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, συνιστά το μοναδικό επιχείρημα της κυβέρνησης για την περίοδο που διανύουμε, με 12.500 χιλιάδες απολύσεις να κρέμονται πάνω από το κεφάλι του ελληνικού success story.

Πεδίο εφαρμογής της παραπάνω λογικής αποτέλεσε η περίπτωση της ΕΡΤ, στην οποία η κυβέρνηση άγγιξε νέα επίπεδα αντεργατικού αυταρχισμού. Με μια άνευ προηγουμένου ομαδική παράνομη απόλυση 2.656 εργαζομένων, χωρίς διαβούλευση ή προειδοποίηση, με μη τήρηση των προβλεπόμενων για τις αποζημιώσεις, απέδειξε την αντίληψη της κυβέρνησης για την ανεργία. Για την ακρίβεια, η κυβέρνηση-εργοδότης λειτούργησε με τέτοιο μίσος και αποφασιστικότητα προς τους εργαζόμενους και τους θεσμούς τους, που θα την ζήλευε ο οποιοσδήποτε καπιταλιστής. Η δήλωση δε του Γραμματέα της Κ.Ο της ΝΔ, κ. Κεφαλογιάννη για το ζήτημα, δεν χωράει παρερμηνείες: το πρόβλημα της ΕΡΤ ήταν ο συνδικαλισμός.

Με τις επιλογές της αυτές, η κυβέρνηση δίνει ακλόνητο άλλοθι στους μεγαλοεργοδότες και ενεργοποιεί μια νέα φάση της εσωτερικής υποτίμησης• αυτή των ανεξέλεγκτων ομαδικών απολύσεων. Χαρακτηριστική η πτώχευση της εταιρίας Κατσέλη, που πετάει στον δρόμο 400 εργαζόμενους, καθώς και της ΝΕΟΣΕΤ που οδηγεί στην ανεργία και που ανακοινώθηκε λίγες μέρες μετά. Αντίθετα στην περίπτωση της ΒΙΟΜΕ, όπου οι εργαζόμενοι μιας επιχείρησης, που η ιδιοκτησία την έκλεισε μέσω του αντεργατικού άρθρου 99, ανέλαβαν την επιχείρηση στα χέρια τους, αγωνιζόμενοι για να μην προστεθούν και αυτοί στην λίστα της ανεργίας του ιδιωτικού τομέα, η κυβέρνηση αγνοεί χαρακτηριστικά τα αιτήματά τους και παρακολουθεί αδιάφορη τον αγώνα τους να επιβιώσουν.

Η -ως πρόσφατα- τρικομματική συγκυβέρνηση επεμβαίνει συνεχώς στην παραγωγική διαδικασία για την πειθάρχηση της εργατικής τάξης, με την μαζική ανεργία να είναι το πλέον αποτελεσματικό όπλο της. Τόσο έμμεσα, μέσω των νόμων και της πολιτικής της, όσο και άμεσα (σπάσιμο της απεργίας στην χαλυβουργία, επιστράτευση εργαζομένων στο μετρό, επιστράτευση ναυτεργατών, επιστράτευση καθηγητών ΟΛΜΕ, νόμο για απαγόρευση πορειών, χτύπημα στους εργατικούς συλλογικούς θεσμούς, ομαδικές απολύσεις) επιτίθεται στον λαό. **Μια τέτοια κυβέρνηση που έχει αναγορεύσει τον κόσμο της εργασίας ως εχθρό της, δεν έχει τίποτα θετικό να δώσει. Η ανατροπή της, θα μείνει στην ιστορία σαν ένα τέλος της καταστροφής και μια νέα αρχή ελπίδας.**

Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, έχει επεξεργαστεί και καταθέσει συγκεκριμένους άξονες, προτάσεις, σχέδια νόμου στην Βουλή, με στόχο τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την οικονομική και κοινωνική στήριξη των ανέργων. Με βάση αυτά θα πορευτεί ως κυβέρνηση της Αριστεράς, η οποία θα σταματήσει την κοινωνική γενοκτονία και μαζί με την κοινωνική πλειοψηφία θα χτίσει μια χώρα, όπου πρώτα θα ικανοποιούνται οι ανάγκες των πολλών που σήμερα ασφυκτιούν. Μια χώρα όπου η εργασία όλων ανεξαρτήτως θα τιμάται και θα εκτιμάται, όπου οι άνεργοι/ες θα προστατεύονται και θα συμμετέχουν στην κοινωνική κίνηση, όπου η νεολαία θα βρίσκει προοπτική και δεν θα εξαναγκάζεται σε μετανάστευση. **Μια κυβέρνηση με**

μόνο γνώμονα τις κοινωνικές ανάγκες και όραμα την χειραφέτηση όλων όσων σήμερα στενάζουν από τις μίζερες και εμφύλιο-πολεμικές ταξικές κυβερνητικές σας πολιτικές.

Επερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Γιατί οι εγγεγραμμένοι άνεργοι στα Μητρώα του ΟΑΕΔ αυξήθηκαν σε ποσοστό κατά 10,82% σε σχέση με τον Μάρτιο του 2012, ενώ ο αριθμός των επιδοτούμενων ανέργων μειώθηκε κατά 58.749 σε σχέση με τον Μάρτιο του 2012; Δεδομένου ότι ακόμα και στην Ισπανία επιδοτείται το 58,68% των ανέργων ενώ στην Ελλάδα μόνο το 14,5%, σε ποιες κινήσεις σκοπεύει να προβεί, ώστε να προχωρήσει στη ρύθμιση ενός πραγματικού πλαισίου προστασίας των ανέργων;
- 2) Θα προβεί στην άμεση επαναφορά του βασικού επιδόματος ανεργίας στα 461 ευρώ μηνιαία, που ήταν πριν την μείωσή του στις 28-2-2012, καθώς και στη σταδιακή χρονική επιμήκυνση της χορήγησής του καταρχήν για άλλους 12 μήνες;
- 3) Θα καταργήσει κάθε είδους περιορισμούς που μπήκαν την προηγούμενη τετραετία από τους μνημονιακούς νόμους ως προς τις ημέρες επιδότησης ανεργίας (400 ή 450 ημέρες επιδότησης) πριν την λήξη ή την καταγγελία της σύμβασης εργασίας από τον εργοδότη, ώστε να μην αποκλείονται από την χορήγηση του επιδόματος ανεργίας οι εποχιακοί εργαζόμενοι;
- 4) Θα προχωρήσει στη χορήγηση βοηθήματος ίσο με την βασική σύνταξη του ΟΓΑ για χρονικό διάστημα που θα καθοριστεί μετά από διαβούλευση με τα συνδικάτα στους νεοεισερχόμενους στην Αγορά Εργασίας, ανεξαρτήτως ηλικίας, στους οποίους δεν εξασφαλίζεται εργασία ανάλογη των προσόντων τους εντός τριών μηνών από την εγγραφή τους στα μητρώα ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ;
- 5) Για ποιο λόγο δεν έχει προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση, ώστε να αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της περιόδου ανεργίας, η καταβολή των δόσεων στεγαστικών δανείων για πρώτη κύρια κατοικία, καθώς και των άλλων δανείων που έχει συνάψει ο άνεργος; Σκοπεύει τουλάχιστον να απαγορεύσει τους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις για την πρώτη κατοικία, που σήμερα πια ανήκει κυρίως στον άνεργο, τουλάχιστον καθ' όλη τη διάρκεια της ανεργίας του;
- 6) Θα προχωρήσει σε μια σειρά μέτρων ανακούφισης των ανέργων, όπως η απαλλαγή τους από τα δημοτικά τέλη και η χορήγηση κάρτας απεριορίστων διαδρομών στα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς; Θα προχωρήσει στην παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους ανέργους, ανεξάρτητα από την ασφαλιστική τους κάλυψη;
- 7) Θα υιοθετήσει μέτρα, ώστε η κοστολόγηση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – ηλεκτρισμός, θέρμανση, ύδρευση, τηλεπικοινωνίες – να πραγματοποιείται με τα χαμηλότερα τιμολόγια των αντίστοιχων Οργανισμών; Προτίθεται να απαγορεύσει τη διακοπή παροχής νερού, σταθερού τηλεφώνου και ηλεκτρικής ενέργειας στους ανέργους που αδυνατούν να πληρώσουν τους σχετικούς λογαριασμούς τους; Θα καταργήσει τουλάχιστον για τους ανέργους τα

φορολογικά χαράτσια (έκτακτοι φόροι στα ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα, στο δηλωθέν εισόδημα ως δήθεν φόρος αλληλεγγύης, τέλος επιτηδεύματος);

8) Θα προχωρήσει στην αναθεώρηση του πτωχευτικού δικαίου και στη διευκόλυνση των πειραμάτων αυτοδιαχείρισης από εργαζόμενους που αναλαμβάνουν την επαναλειτουργία επιχειρήσεων; Θα εντάξει τις αυτοδιαχειριζόμενες και συνεταιριστικές επιχειρήσεις κατά προτεραιότητα στα αναπτυξιακά/ επενδυτικά προγράμματα επιχορήγησης/κινήτρων;

9) Θα δώσει στήριξη στους νέους αγρότες, μέσα από την ουσιαστική βελτίωση του συστήματος εκπαίδευσης-κατάρτισης, την παραχώρηση γης και εξοπλισμού ανάλογα με τις καλλιέργειες και με στόχευση ανά περιοχή, την επανασύσταση της ΑΤΕ με δημόσιο χαρακτήρα, ως αξιόπιστου μηχανισμού χρηματοδότησης επενδύσεων σε εξοπλισμό και φυτοφάρμακα, την εξυγίανση και αναζωογόνηση των αγροτικών συνεταιρισμών και την ανάπτυξη πλέγματος υποστηρικτικών υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο (συμβουλευτική, διερεύνηση τάσεων ζήτησης στην εγχώρια και τις διεθνείς αγορές κλπ.) που θα μπορούσαν να απορροφήσουν ένα μεγάλο αριθμό νέων επιστημόνων (γεωπόνοι, κτηνίατροι, ερευνητές κλπ.) ;

10) Θα λάβει μέτρα ανασχεσης των απολύσεων στον ιδιωτικό τομέα με την κατάργηση των μνημονιακών νόμων που τις έκαναν πιο εύκολες και πιο φτηνές για τις επιχειρήσεις; Προτίθεται να επαναφέρει αφενός τα ανώτατα νόμιμα όρια, όσον αφορά στις ομαδικές απολύσεις και αφετέρου τις διατάξεις με τις οποίες καθορίζεται ο χρόνος προειδοποίησης πριν την απόλυση και το ύψος της αποζημίωσης των απολυμένων στα επίπεδα που ίσχυαν πριν το καλοκαίρι του 2010; Θα καταργήσει τον εξαπλασιασμό της νόμιμης διάρκειας της δοκιμαστικής περιόδου (που σήμερα είναι στους 12 μήνες); Θα προχωρήσει στην επαναφορά του προϊσχύοντος δικαίου της απόλυσης για όλες τις συμβάσεις εργασίας ανεξαρτήτως διάρκειας; Θα υιοθετήσει επιτέλους την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ- ΕΚΜ για τη απαγόρευση των ανατιολόγητων απολύσεων, ώστε να μπει φραγμός στις απολύσεις στις σταθερά κερδοφόρες επιχειρήσεις;

11) Θα σταματήσει τις απολύσεις στο Δημόσιο; Θα καταργήσει την εργασιακή εφεδρεία-προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και την πρόσφατα θεσπισθείσα διαθεσιμότητα των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα; Θα σταματήσει τις απολύσεις στο Δημόσιο με παράλληλη πρόβλεψη για επανόρθωση της ζημίας που υπέστησαν παρανόμως οι θιγόμενοι (επάνοδος στην υπηρεσία τους, αποζημίωση κλπ);

12) Σκοπεύει να πάρει πίσω την απόφαση σας για την ΕΡΤ, που στέλνει εν μια νυκτί, χωρίς καμία προηγούμενη προειδοποίηση, χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία; Σε διαφορετική περίπτωση, αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση λειτουργεί παραδειγματικά, ώστε να απελευθερωθεί πλήρως το όριο των ομαδικών απολύσεων και στον ιδιωτικό τομέα (βλ. σχ. αρτοβιομηχανία Κατσέλη, Neoset) καταστρατηγώντας τις ευρωπαϊκές οδηγίες (75/129/ΕΟΚ και 92/56/ΕΟΚ) όπως επίσης και το Π.Δ (178/2002) σχετικά με τις ομαδικές απολύσεις σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης;

13) Σκοπεύει να συνεχίσει τη διάλυση του ΟΑΕΔ, συνεχίζοντας την εκχώρηση δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα; Θα προβεί στην υλοποίηση των μέτρων ανακούφισης και εισοδηματικής στήριξης των ανέργων; Θα αυξήσει τους διατιθέμενους δημόσιους και κοινοτικούς πόρους για δράσεις καταπολέμησης της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και διασφάλιση της

συνέργειας και συμπληρωματικότητας σε αυτή την κατεύθυνση του ΕΣΠΑ και όλων των τομεακών και περιφερειακών Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων καθώς και των Εθνικών Πόρων;

14) Με δεδομένο ότι οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που έχει υιοθετήσει, αντί να προστατεύουν τους εργαζόμενους μέσω προγραμμάτων, με την ισότιμη αντιμετώπισή τους, καταλήγουν απλά να επιδοτούν τους ωφελούμενους επιχειρηματίες, σκοπεύει να προχωρήσει στην αναβάθμιση και την αναδιοργάνωση του ΟΑΕΔ, έτσι ώστε να επανασχεδιαστούν τα ενεργητικά προγράμματα απασχόλησης; Σε ποιες άμεσες ενέργειες προτίθεται να προβεί ώστε να σταματήσει η καταστρατήγηση στοιχειωδών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στα προγράμματα αυτά;

15) Δεδομένου ότι η εκρηκτική αύξηση της ανεργίας, της ανασφάλιστης εργασίας (τόσο Ελλήνων όσο και μεταναστών) και της εισφοροδιαφυγής, οδηγούν στην πλήρη κατάρρευση των ασφαλιστικών Ταμείων, σε ποιες ενέργειες σκοπεύει να προβεί ώστε να αποτραπεί η συγκεκριμένη εξέλιξη;

16) Επειδή, παρόλο που χαρακτήρισε τη «Στρογγυλή Τράπεζα» του Βερολίνου, ως μια πανευρωπαϊκή κινητοποίηση για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του μείζονος προβλήματος της ανεργίας των νέων, η βασική της λογική κινείται στην αποτυχημένη και ήδη εφαρμοσμένη συνταγή της ανακύκλωσης της ανεργίας κατά τα πρότυπα των πεντάμηνων προγραμμάτων απασχόλησης- σκοπεύει να πάρει κάποια άλλη πρωτοβουλία για να αποτραπεί η πρωτοφανής κοινωνική γενοκτονία και να δοθεί πραγματική στήριξη στη νέα γενιά;

17) Θα ξανανοίξουν άμεσα οι σχολές μαθητείας του ΕΟΤ ή έχει παρθεί απόφαση για την διάλυση και την ρευστοποίηση και αυτής της επαγγελματικής ομάδας;

18) Θα καταργήσει επιτέλους τα δουλεμπορικά-ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας ή θα συνεχίσει να δίνει κάλυψη στη λειτουργία ρατσιστικών παραμάγαζων, όπως το «Γραφείο Ευρέσεως Εργασίας Ελλήνων», που έστησε η «Χρυσή Αυγή» προκειμένου να εξασφαλίσει φτηνούς εργάτες στους επιχειρηματίες, δίχως δικαιώματα, ασφάλιση και ένσημα, προκειμένου να καλλιεργήσει το ρατσισμό και το μίσος ανάμεσα στους εργαζόμενους;

Οι Επερωτώντες βουλευτές:

Μπάρκας Κώστας

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Μητροπουλος Αλέξης

Στρατούλης Δημήτρης

Καραγιαννίδης Χρήστος

Μπόλαρη Μαρία

Σταθάς Ιωάννης

Χαραλαμπίδου Δέσποινα

Αγαθοπούλου Ειρήνη- Ελένη

Αμανατίδης Γιάννης

Βαλαβάνη Νάντια

Βαμβακά Τζένη

Βαρεμένος Γιώργος

Γαϊτάνη Ιωάννα

Γάκης Δημήτρης

Γεωργοπούλου Έφη

Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος

Διαμαντόπουλος Ευάγγελος

Δούρου Ρένα

Δρίτσας Θοδωρής

Δριτσέλη Παναγιώτα

Ζαχαριάς Κώστας

Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

Ιγγλέζη Κατερίνα

Κανελλοπούλου Μαρία

Καφαντάρη Χαρά

Κοδέλας Δημήτρης

Κοντονής Σταύρος

Κουράκης Τάσος

Κριτσωτάκης Μιχάλης

Κυριακάκης Βασίλης

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης

Ξανθός Ανδρέας

Ουζουνίδου Ευγενία

Πάντζας Γεώργιος

Πετράκος Αθανάσιος

Τριανταφύλλου Μαρία

Σαμοΐλης Στέφανος

Σταμπουλή Αφροδίτη

Τσουκαλάς Δημήτρης